

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۱

۱۲ دسمبر ۲۰۱۱

«موز بی شمیره یو!، تاسو لږ...»

انقلابي او ژمن هنرمندان تل له ولسونو سره یو ځای د هغو ناخوالو او ناوړینونو په ضد اعتراض کوي چې د زبېښاکګرو او بنسټګرو لخوا پر بیوزله زیارکښه ولسونو تپل کېږي. که چېرې یو هنرمند په داسې حال کې چې ولسونه راپاڅېدلي وي، اعتراض کوي، شعار ورکوي، سوکان پورته کوي او د غچ اخیستې ترانې زمزمه کوي، چپ پاتې شي یا له ولسونو سره د ملتیا په ځای لا په خپلو کوڅه ای هوسونو کې ډوب وي او یا په شرمناکه توګه د غلیمانو په چوپړ کې د خپل ګوګل په لیلامولو بوخت وي، داسې هنرمند نه وجدان لري، نه درد پیژني او هغه بی شمیره او شند انسان دی چې په هیڅ ډول ورته د ولسونو هنرمند ویلای نشو.

ویکتور خارا، د چیلی نامتو او مبارز ترانه ویونکي په څرګنده توګه ويلي دي: «یو هنرمند باید د اعتماد وړ پنځوونکی او په پرمختللي بڼه کې باید یو انقلابي وي... هغه څوک وي چې د وسله والو چریکانو په څیر د واکمن نظام لپاره خطرناک وي، هغه هم له ولسونو سره د ټینګو اړیکو له لارې.» او که چېرې هنرمند له ولسونو سره اړیکې ټینګې نکرای شي او د یوه چریک په توګه د تروریزمو او ناخوالو جګړې ته ونه درومي نو هغه یوازې هغه رنگین طوطي ته ورته کیږي چې په قفس کې ژوند کوي.

موسیقی کولای شي ولسونه منسجم کړي، د جنایتونو په ضد یې وهڅوي؛ «موسیقی هغه وسیله ده چې په مرسته یې کولای شو، پراخ ولسونه متحد او یو لاسي کړو»، او د هر ډول بنسټګرو او زبېښاک په وړاندې یې د مبارزې ډګرونو ته وهڅوو، د ولسونو احساسات، هیله او قهر، ماته او بریا په کې انځور کړو، خو که چېرې موسیقی دا پرمینه موخه په پام کې ونه نیسي، هغه رښتیا ته پاتې کیږي چې له غوځل راپورته شي.

دا وخت په ټوله نړۍ کې د پانګوالی نظام پر ضد د قهر خوځښتونه پیل شوي او د بیلابیلو پانګوالو هیوادونو ولسونه نور هغه ظلم او زبېښاک، فقر او بیوزلي نشي منلی چې د همدې ظالمانه نظام زیږنده دي. دا وخت په امریکې، انګلستان، فرانسې، آلمان، ایټالیا، اسپانیا، جاپان او نورو پانګوالو هیوادونو کې ولسونه د فقر، بیکارۍ، نیستۍ، زبېښاک او ظلم په وړاندې شعارونه ورکوي او په دې هڅه کې دي چې د دې نظام مرکزونه (د ونډو بازارونه) اشغال کړي، خو همدا

هيوادونه په دروغجن او کاذبانه ډول د بنکيلاک په موخه زموږ په وطن کې پراته دي او د «بيار غاڼي»، «بشري حقوقو» او د «تره گری ضد جگړې» په نامه مليار دونه ډالري مصرفوي، ولي؟
دا هغه پوښتنه ده چې تر دې مهاله لسگونو با وجدانه هنرمندانو په خپلو ترانو کې ورته ځواب ويلی دی. دلته د بيلگي په توگه د ماکانا د ترانې (موږ بې شميره يو!) يوه برخه وړاندې کيږي چې د اوسني رېږونکي شرايطو انځور دی او په ورته وخت کې د يوه باوجدانه هنرمند هغه فرياد دی چې ولسونه مبارزې او يووالي ته رابلي:

موږ دلته سره يوځای راغونډ شوي يو
او هغه وخت رارسيدلی چې نور خپل قهر فرياد کړو
د هغو پر ضد چې په قفس کې مو بندي کوي
د هغو پر ضد چې د مزد ارزښت مو غلا کوي
لابي کوونکي ناست په واشنگټن کې چټيات غږوي
د قانوني صلاحيت تر نوم لاندې يې غږوي
بروکراتان په آزادي کې پورته کړي فهقه د خندا
څو يې چې نکرو جارو، موږ به نشو په شا.

*

تر هغه چې تاسو کوئ مزايده د اکثريت، نه د اقليت
موږ به ټول واپوښه اشغال کړو، محکمې به اشغال کړو
ستاسو دفترونه به اشغال کړو، دفترونه به اشغال کړو.

*

ملت مو جوړ په دې باور شو
چې هر وگړی حق لري د هوساينې
خو کله چې له سره د جمهوريت قوانين بيا وليکل شول
څو تنو ټول شيان تصاحب کړل
ټول شيان يې بې له کوم مسووليتنه تصاحب کړل
هو تصاحب يې کړل، خو هغوي زما او ستا په شان نه دي،
هغوي د دې تصاحب د قانونی کيدني لپاره خپل نفوذ کاروي
او تر هغه چې مخنيوی يې ونشي، موږ به آزادي ته ونه رسيدو.

*

تر هغه چې تاسو کوئ مزايده د اکثريت، نه د اقليت
موږ به ټول واپوښه اشغال کړو، محکمې به اشغال کړو
ستاسو دفترونه به اشغال کړو، دفترونه به اشغال کړو.

*

تاسو چې خپل انحصارات د وسلو په زور پلي کوئ
او زموږ زامن او لوڼې ورته قرباني کوئ
داسې ډير شيان دي چې د ټولو خلکو دي

خو تاسو يې ټول له خلكو غلا كوي
نو اوس يې په بدل كې زموږ اخطارونه واورئ
ستاسو پوچې خبرې نور پر موږ اغيزه نه كوي
موږ اعتراف كوو چې كم شيان به له لاسه وركړو
خو زيات كسان به په اعتراضونو كې يوځاى كړو.

*

موږ بې شميره يو

او تاسو ئې...